

виконання, завершене до сьогодні. У всіх інших випадках дохід визнається в певний момент часу, коли зобов'язання щодо виконання повністю виконано.

Дохід (виручка) Товариства включає:

- дохід від продажу товару;
- дохід пов'язаний з виконанням договорів комісії;
- дохід пов'язаний з наданням послуг.

Дохід від реалізації визнається в сумі грошової винагороди, на яку Товариство очікує мати право в обмін на передачу домовлених товарів чи послуг (задоволення зобов'язань до виконання за контрактом). Дохід від реалізації визнається у звіті про фінансовий результат за вирахуванням податку на додану вартість, інших непрямих податків і очікуваних знижок (якщо такі пропонуються). Товариство проводить оцінку своїх доходів за спеціальними критеріями, за якими визначається, чи вона виступає як принципал або агент.

Процентні доходи визнаються при нарахуванні процентів (з використанням методу ефективного відсотка, який являє собою відповідну ставку, яка застосовується для дисконтування очікуваних майбутніх надходжень грошових коштів протягом очікуваного строку корисної служби фінансового інструменту до балансової вартості фінансового активу). Процентний дохід включається до фінансового доходу у звіті про сукупний дохід.

3.10 Податок на прибуток.

Податок на прибуток відображений у фінансовій звітності відповідно до положень податкового законодавства, що діють або оголошені на звітні дати. Податок на прибуток включає поточний та відстрочений податок і визнається у прибутках та збитках, якщо тільки він не стосується операцій, що визнаються в тому ж або іншому періоді у іншому сукупному доходу або у капіталі. Поточний податок являє собою суму, що, як очікується, має бути сплачена податковим органам або відшкодована ними виходячи із сум оподатковуваного прибутку чи збитку за поточний та попередні періоди. Менеджмент періодично здійснює оцінку статей, що включені до податкових декларацій, і нараховує, в разі необхідності, забезпечення, в ситуаціях, де можливе неоднозначне тлумачення вимог законодавства.

Відстрочений податок на прибуток нараховується за методом зобов'язань станом на балансову дату по всіх тимчасових різницях між податковою базою активів і зобов'язань та їх балансовою вартістю, відображеною для цілей фінансової звітності.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються по всіх оподатковуваних тимчасових різницях, за винятком: - ситуацій, коли відстрочене податкове зобов'язання виникає від первісного визнання гудвілу, активу чи зобов'язання від господарської операції, яка не є об'єднанням підприємств, та під час здійснення операції не впливає ні на бухгалтерський, ні на оподатковуваний прибуток або збиток; та - щодо оподатковуваних тимчасових різниць, пов'язаних з інвестиціями в спільні підприємства, коли можна контролювати час сторнування тимчасової різниці, й існує ймовірність, що тимчасова різниця не буде сторнована в найближчому майбутньому. Відстрочені податкові активи визнаються щодо всіх неоподатковуваних тимчасових різниць та перенесених на наступні періоди невикористаних податкових активів і невикористаних податкових збитків, у сумі майбутнього ймовірного оподатковуваного прибутку, проти якого можна використати неоподатковувані тимчасові різниці, а також перенесені на наступні періоди невикористані податкові активи та невикористані податкові збитки, за винятком: - ситуацій, коли відстрочений податковий актив, пов'язаний з неоподатковуваними тимчасовими різницями від первісного визнання активу чи зобов'язання в господарській операції, що не є об'єднанням підприємств, та під час здійснення операції не впливає ні на бухгалтерський, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток); і - щодо всіх неоподатковуваних тимчасових різниць пов'язаних з інвестиціями в спільні підприємства, за винятком ситуацій, коли існує ймовірність, що тимчасова різниця буде сторнована в

найближчому майбутньому, і буде отриманий оподатковуваний прибуток, до якого можна застосувати тимчасову різницю.

На кожну звітну дату Товариство переглядає балансову вартість відстрочених податкових активів і зменшує їх балансову вартість, якщо більше не існує ймовірності одержання достатнього оподаткованого прибутку, що дозволив би реалізувати частину або всю суму такого відстроченого податкового активу. Невизнані раніше відстрочені податкові активи переоцінюються Товариством на кожну дату балансу і визнаються тоді, коли виникає ймовірність одержання в майбутньому оподаткованого прибутку, що дає можливість реалізувати відстрочений податковий актив.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання визначаються за податковими ставками, застосування яких очікується у році, в якому відбудеться реалізація активу чи погашенні зобов'язання, на основі діючих або оголошених (і практично прийнятих) на дату балансу податкових ставок і положень податкового законодавства.

Відповідно до положень Податкового кодексу України ставка податку на прибуток у 2020р. - 18%.

Відстрочений податок, що стосується статей, визнаних безпосередньо у капіталі, визнається у складі іншого сукупного доходу в звіті про сукупний дохід. Відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання підлягають взаємозаліку при наявності повного юридичного права зарахувати поточні податкові активи в рахунок поточних податкових зобов'язань, що виникають у одного суб'єкта господарювання та в межах компетенції одного податкового органу.

3.11 Умовні зобов'язання.

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності за виключенням випадків, коли існує висока ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде необхідним вибуття ресурсів, що втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно визначити суму цього вибуття. Інформація про умовні зобов'язання розкривається, за винятком випадків, коли ймовірність вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, є низькою.

3.12 Оцінка справедливої вартості.

Товариство оцінює фінансові інструменти (похідні інструменти) та нефінансові активи (основні засоби та інвестиційну нерухомість) за справедливою вартістю.

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана при продажу активу чи сплачена при передачі зобов'язання у ході звичайної угоди між учасниками ринку на дату оцінки. Оцінка передбачає, що угода з метою продажу активу чи зобов'язання здійснюється на ринку, який є основним для даного активу чи зобов'язання, чи при відсутності основного ринку, на ринку, який є найбільш вигідним у відношенні до даного активу чи зобов'язання.

У Товариства має бути доступ до основного чи найбільш вигідного ринку.

Справедлива вартість активу чи зобов'язання оцінюється з використанням допущень, які використовуються учасниками ринку при встановленні ціни на актив чи зобов'язання за умовою, що учасники ринку діють у своїх найкращих економічних інтересах. Оцінка справедливої вартості нефінансового активу приймає до уваги можливість учасника ринку генерувати економічні вигоди або з метою найкращого чи найбільш ефективного використання активу, чи з допомогою продажу іншому учаснику ринку, який би використовував даний актив найкращим чи найбільш ефективним способом. Усі активи чи зобов'язання, які оцінюються за справедливою вартістю чи справедлива вартість яких розкривається у фінансовій звітності, класифікуються за ієрархією справедливої вартості на підставі даних найбільш низького рівня, який є значним для оцінки справедливої вартості в цілому: Рівень 1 – Цінові котирування активних ринків для ідентичних активів чи зобов'язань Рівень 2 – Модель оцінки, в яких

суттєві для оцінки справедливої вартості вихідні дані, які віднесено до найбільш низького рівня, є прямо чи побічно спостерігаються на ринку Рівень 3 – Моделі оцінки, у яких суттєві для оцінки справедливої вартості вихідні дані, які віднесено до найбільш низького рівню ієрархії, не спостерігаються на ринку.

4. ІСТОТНІ ОБЛІКОВІ ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ.

Переоцінка основних засобів.

Керівництво Товариства регулярно виконує процедури для визначення наявності ознак зменшення корисності та перевірки на предмет можливості відшкодування балансової вартості основних засобів, які вважаються єдиним підрозділом, що генерує грошові потоки. Визначення зменшення корисності основних засобів передбачає застосування оцінок, які включають, зокрема, встановлення причини, часу та суми зменшення корисності. Зменшення корисності ґрунтується на великій кількості факторів, як-то: зміна поточного конкурентного середовища, збільшення вартості капіталу, зміни у майбутній доступності фінансування, припинення певного виду діяльності, поточна вартість відшкодування та інші зміни в обставинах, які свідчать про зменшення корисності. Методи, що використовуються для визначення вартості використання, включають методи дисконтування грошових потоків, застосування яких вимагає від Підприємства здійснити оцінку майбутніх грошових потоків від групи активів, що генерують грошові потоки, а також обрати прийнятну ставку дисконтування для визначення теперішньої вартості таких грошових потоків. Такі оцінки, включаючи застосовувані методи, можуть мати суттєвий вплив на відшкодовувану вартість та, зрештою, на суму зменшення корисності основних засобів. Керівництво підприємства не виявило жодних ознак зменшення корисності балансової вартості основних засобів.

Строки корисного використання основних засобів.

Товариство оцінює залишковий строк корисного використання основних засобів щонайменше на кінець кожного фінансового року. Якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміни обліковуються як зміни в облікових оцінках відповідно до МСБО (IAS) 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Такі оцінки можуть мати суттєвий вплив на балансову вартість основних засобів та суму амортизації, визнану у звіті про прибутки та збитки. За рік, що закінчився 31 грудня 2020 р., жодних змін у строках корисного використання основних засобів не відбулося.

Ризики, пов'язані з виконанням вимог податкового законодавства та інших нормативних актів.

Українське законодавство і нормативні акти, що регулюють сферу оподаткування та інші аспекти діяльності, включаючи правила валютного й митного контролю, продовжують змінюватись. Положення законів і нормативних актів часто є нечіткими, а їх тлумачення залежить від позиції місцевих, регіональних і центральних органів влади, а також інших державних органів. Випадки суперечливих тлумачень законодавства непоодинокі. Керівництво вважає, що його тлумачення положень законодавства, які регулюють діяльність Товариства є правильним і діяльність Товариства здійснюється в повній відповідності до законодавства, яке регулює його діяльність, і що Товариство нарахувала та сплатила усі належні податки та збори.

Забезпечення на судові процеси та штрафи.

Товариство виступає в якості відповідача у кількох судових процесах зі своїми контрагентами. Забезпечення за судовими процесами є оцінкою керівництва можливих втрат, що можуть бути понесені в результаті негативних судових рішень.

Резерв на покриття збитків від сумнівної дебіторської заборгованості.

Сума резерву на покриття збитків від сумнівної дебіторської заборгованості базується на оцінці Товариством можливості отримати дебіторську заборгованість від конкретних клієнтів. Якщо погіршення кредитоспроможності основних клієнтів або фактичне невиконання їхніх зобов'язань перевищує допустимі оцінки, то фактичні результати можуть відрізнятися від таких оцінок.

Якщо Товариство визначить, що не існує об'єктивних свідчень виникнення знецінення для індивідуально оціненої дебіторської заборгованості, незалежно від її розміру, вона включає дану дебіторську заборгованість у групу дебіторської заборгованості з аналогічними характеристиками кредитного ризику та здійснює її оцінку на предмет знецінення на колективній основі.

Ознаки зменшення корисності.

Сума очікуваного відшкодування одиниць, що генерують грошові потоки, та окремих активів визначається як більша з двох оцінок активу: справедливої вартості мінус витрати на продаж та його вартості при використанні.

Розрахунок суми очікуваного відшкодування є найбільш чутливим до таких припущень:

- обсяги продажів;
- ставки дисконтування;
- ціни на продаж товарів та послуг.

Майбутні грошові потоки коригуються з урахуванням ризиків, що притаманні тому чи іншому активу, та дисконтуються за ставкою, розрахованою як середньозважена вартість капіталу Товариства після оподаткування. Такі розрахунки вимагають використання оцінок та припущень. Товариство постійно відслідковує внутрішні та зовнішні індикатори зменшення корисності матеріальних та нематеріальних активів.

Можливість відшкодування відстрочених податкових активів.

Товариство визнає чистий майбутній податковий прибуток, пов'язаний з відстроченими податковими активами, якщо існує імовірність сторнування тимчасових різниць в найближчому майбутньому. Оцінка можливості відшкодування відстрочених податкових активів вимагає від Товариства суттєвих оцінок очікуваного майбутнього оподатковуваного прибутку. Оцінка майбутнього оподатковуваного прибутку ґрунтується на прогнозних грошових потоках від операційної діяльності і вимогах податкового законодавства. Якщо майбутні грошові потоки і оподатковуваний прибуток суттєво відрізняються від оцінок, це може мати вплив на здатність Товариства реалізовувати чисті відстрочені податкові активи, відображені станом на звітну дату.

5. Статті Балансу (Звіту про фінансовий стан)

5.1 НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ.

Придбані нематеріальні активи капіталізуються за собівартістю їх придбання. Витрати на придбання нематеріальних активів амортизуються прямолінійним методом протягом корисного строку їх використання по кожному нематеріальному активу окремо.

Після первісного визнання нематеріальні активи обліковуються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення.

Ліквідаційна вартість нематеріальних активів приймалася рівною нулю.

За рік, що закінчився 31 грудня 2020 р., жодних змін у корисності балансової вартості та строках корисного використання не відбулося. Нематеріальні активи в заставі не перебувають.

Залишкова вартість станом на 31.12.2020 р. складає 175 тис. грн.

5.2 ОСНОВНІ ЗАСОБИ ТА НЕЗАВЕРШЕНІ КАПІТАЛЬНІ ІНВЕСТИЦІЇ.

Основні засоби Товариства враховуються відповідно до МСБО 16 «Основні засоби»

Основні засоби- це матеріальні об'єкти, що:

- утримують для використання при наданні послуг, або для адміністративних цілей;
- використовуватимуть, за очікуванням, протягом одного року та вартістю більше 20000грн.

Основні засоби товариства враховуються по об'єктах .

При зарахуванні на баланс об'єкти основних засобів оцінювалися за собівартістю, що складається з витрат на його придбання. До підсумку балансу включається залишкова вартість, яка визначається як різниця між первісною (переоціненою) вартістю основних засобів і сумою їх зносу на дату балансу та будьякими збитками від зменшення корисності. Амортизація основних засобів нараховувалась прямолінійним методом з використанням термінів корисного використання об'єкта основних засобів.

Основні засоби (рядки 1010, 1011, 1012 Балансу)

(тис.грн)

	Будинки та споруди	Машини та обладнання	Транспортні засоби	Інструмент, прилади, інвентар	Інші основні засоби (меблі)	Усього
Первісна вартість:						
На 01.01.2020	232132	16354	334	334	4198	253352
Надходження	181	4525		74	714	5494
Вибуття		170			211	381
На 31.12.2020	232313	20709	334	408	4701	258465
Накопичена амортизація						
На 01.01.2020	57224	10789	330	192	4034	72569
Надходження	3795	1339		34	741	5909
Вибуття		170			212	382
На 31.12.2020	61019	11958	330	226	4563	78096
Залишкова вартість						
На 01.01.2020	174908	5565	4	142	164	180783
На 31.12.2020	171294	8751	4	182	138	180369